

غلہ رون ۽ موسم ات۔ کوچک ۽ ہمک لوگ ۽ سُر ۽
 پُر ات۔ حانی ۽ ریحان وتی مات ۽ پیت ۽ ہمرائی ۽ شام
 کنگ ۽ ات آنت۔ حانی ۽ جُست کُرت، ”ابا اے رندا
 ہمک سال ۽ وڑا ہما مردم ۽ داد ۽ بخشیش رسیت کہ آئی
 ۽ کشار چہ کلیں کشاراں شرتر بہ بیت؟“

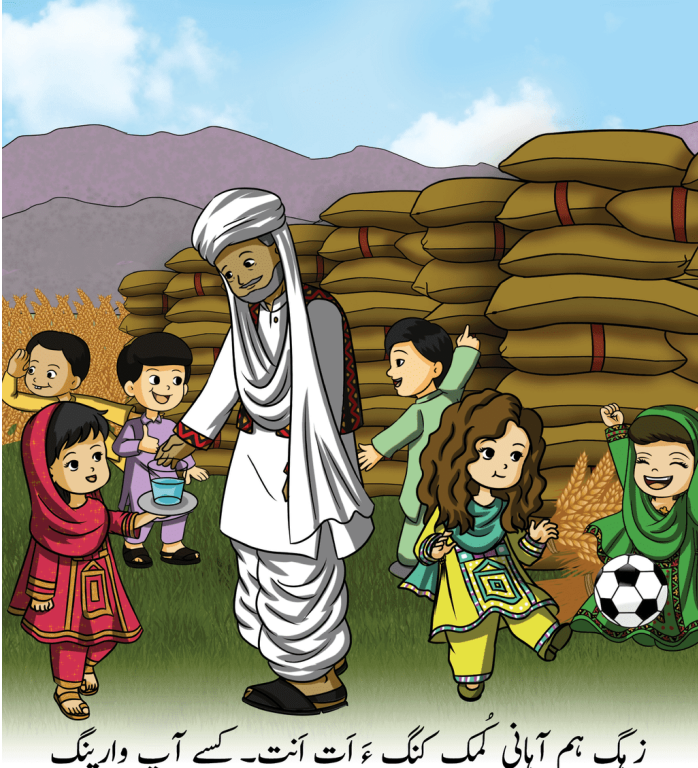
پت ۽ پٽو دات، ”هؤ جنکو! ایش مے ہند ۽ دود انت
 ایشی ۽ را ما چون مل دات کنیں؟ درائیں مہلوک باج
 بروک ۽ مراد باقی دے آنت۔ آرا دلہڈی دیگ بیت۔
 اے ڈول ۽ درائیں دہکاناں دیم ۽ آہگ ۽ موہ رسیت ۽
 مہلوک زیات جہد ۽ کوششت کن آنت۔“ مات ۽ گشت،
 ”ہما کہ زیات جہد کنت آرا داد ۽ بخشیش ریست۔“

دومی سہب ء مملہ دراہ وتی ڈگارانی نیمگ ء رهاگ بوت
 آنت۔ پت ء چٹ ء گونی گوں وت ء زرت ء مات ء
 ورگ ء چرگ ء چیز زرت۔ حانی ء ریحان ء ہم وتی
 گوازی ء چیزان ء کش ات ء زرت آنت۔ درست گوں
 وتی چیزاں ڈگاراں سر بوت آنت۔

مرچی سرجمیں کُوچُگ شادان آت۔ پرچاکہ دہکاناں وتی
حذمت ءِ مُز رَسگی آت۔ آپہ کچ ءِ حساب گونیاں غلہ
مان کنگ ءِ آت آنت۔ ہما دہکان ءِ کہ گونی زیات بوت
آنت آئی ءِ نام گرگ بوت ءِ چاپ جنگ بوت۔

زہگ ہم آہانی مُک کنگ ء آت آنت۔ کسے آپ وارینگ
 ء تچگ ء ات تہ کسے لشی گرگ ء آت۔ لہتیں زہگ
 گونیا نی حساب کنگ ء مُک کنگ ء آت آنت۔ کستریں
 زہگ گوں لئیہواں وتی وڑا گوازی کنگ ء آت آنت۔

روچ جہل کپگ ء آت ء مہلوک گونیا نی حساب کنگ ء
 دزگٹ آت آنت۔ اناگتہ توارے اتک۔ ”چاکر! چاکر!“
 مہلوک آئی نیمگ ء تیک آنت۔ درستیں زہگاں گوازی یلہ
 دات ء آئی ء نیمگ ء شُت آنت۔ آہاں چار ات کہ چاکر
 مردمانی کوپگ ء انت۔ آئی ء کیشار درستال چہ شر تر آت۔
 چک، پیر مرد، دُراہ وش آت آنت۔

دھکانانی کار سرجم بوتگ آت ء آ وتی وتی لوگانی نیمگ ء
 روگ ء آت آنت۔ نوں آواں وتی حذمت ء مز ء ودار
 آت۔ نوں زوت غلمانی گونی گاڑیانی تہا لوڈ کنگ ء دیم پہ
 شہر ء روان دینگ بنت۔ رون ء موسم ہمک سال ہے
 وڑا میرٹہ ہے جمیت۔

